

Mikäli tähän vastataan myöntävästi:

- 1a. Onko EG-FGV:n 6 ja 27 §:n tai direktiivin 2007/46/EY 18 artiklan 1 kohdan, 26 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan tarkoituksena suojella myös loppuasiakasta ja – jos kyseessä on jälleenmyynti käytettyjen ajoneuvojen markkinoilla – erityisesti seuraavaa autonostajaa myös hänen toimintavapautensa ja omaisuutensa osalta? Kuuluuko se, että ostaja ostaa käytetyn ajoneuvon, joka on saatettu markkinoille ilman voimassa olevaa vaatimustenmukaisuustodistusta, niihin vaaroihin, joiden estämiseksi nämä oikeussäännöt on annettu?
- 2) Onko asetuksen N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohdan tarkoituksena suojella myös loppuasiakasta ja – jos kyseessä on jälleenmyynti käytettyjen ajoneuvojen markkinoilla – erityisesti seuraavaa autonostajaa myös hänen toimintavapautensa ja omaisuutensa osalta? Kuuluuko se, että ostaja ostaa käytetyn ajoneuvon, johon on asennettu kielletty estolaite, niihin vaaroihin, joiden estämiseksi nämä oikeussäännöt on annettu?
- 3) Onko EG-FGV:n 6 ja 27 §:ää tai direktiivin 2007/46/EY 18 artiklan 1 kohtaa, 26 artiklan 1 kohtaa ja 46 artiklaa sekä asetuksen N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kun näitä säännöksiä on rikottu, ajoneuvon tosiasiallisesta käytöstä suoritettavaa käyttökorvausta ei pidä veloittaa lainkaan tai että se voidaan veloittaa vain osittain loppuasiakkaan vahingoksi (ja jos veloitetaan, millä tavoin tai missä laajuudessa), jos loppuasiakas voi vaatia tämän rikkomisen vuoksi ajoneuvon kauppasopimuksen purkamista ja vaatii sitä? Vaikuttaako tulkintaan jollain tavoin se, jos rikkomiseen liittyy hyväksyntäviranomaisten ja loppuasiakkaan huijaaminen sen osalta, että kaikki hyväksynnän edellytykset täyttyvät ja ajoneuvon käyttäminen tieliikenteessä on rajoituksitta sallittua, ja säännöksiä on rikottu ja huijaus suoritettu kustannusten pienentämiseksi ja voiton maksimoimiseksi suurten myyntilukujen ja samanaikaisen kilpailuedun saamisen avulla pahaa-aavistamattomien asiakkaiden kustannuksella?

(¹) EY-tyyppihyväksynnästä 3.2.2011 annettu asetus (BGBL I, s. 126), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23.3.2017 annetun asetuksen (BGBL I, s. 522) 7 artiklalla.

(²) Puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten tekniikkien yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (EUVL 2007, L 263, s. 1).

(³) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Senāts) (Latvia) on esittänyt 18.9.2019 – SIA "Soho Group" v. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(asia C-686/19)

(2019/C 399/37)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa (Senāts)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "Soho Group"

Vastapuoli: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (¹) 3 artiklan g alakohdassa tarkoitettu "kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten" käsite itsenäinen unionin oikeuden käsite?

- 2) Kuuluvatko laina-ajan pidentämisestä aiheutuvat kulut kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g alakohdassa tarkoitettun ”kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten” käsitteen alaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jos laina-ajan pidennystä koskevat ehdot on otettu luottosopimuksen ehtoihin, jotka lainanantaja ja lainanottaja ovat hyväksyneet?

(¹) EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d’appel de Mons (Belgia) on esittänyt 18.9.2019 – Ryanair Ltd v. PJ

(asia C-687/19)

(2019/C 399/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d’appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ryanair Ltd

Vastapuoli: PJ

Ennakkoratkaisukysymys

Onko lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuustapauksissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97 muuttamisesta 13.5.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 889/2002 (¹) 2 artiklan 2 kohtaa ja näin ollen eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä 28.5.1999 tehdyn Montrealin yleissopimuksen 17 artiklan 1 kappaletta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että traumaperäisen stressihäiriön kaltaisesta psyykkisestä vammasta myönnetään näiden sääntöjen perusteella korvausta?

(¹) EYVL 2002, L 140, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d’État (Belgia) on esittänyt 25.9.2019 – G.M.A. v. Belgian valtio

(asia C-710/19)

(2019/C 399/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d’État